

[Arbejdsministeren.]

arbejdsretten ingenlunde er forældet, men ganske enkelt består i, at indgåede overenskomster skal overholdes; det er en tankegang, der forhåbentlig ikke bliver genstand for forældelse. Arbejdsrettens virksomhed er således ikke vendt hverken mod arbejdstager eller mod arbejdsgiver, men er et værn for begge parter.

Krog Hansen: Må jeg sige til arbejdsministeren, at hvad det kommunistiske parti agter at gøre her i folketinget, kommer ikke rigtig mit spørgsmål ved. Jeg har ikke spurgt, om arbejdsministeren vil ophæve arbejdsretten. Jeg har spurgt, om arbejdsministeren vil være med til at foretage visse ændringer, om han finder, der er behov for at foretage visse ændringer.

Lad mig derfor stille et tillægsspørgsmål: vil arbejdsministeren være med til at nedsætte et udvalg til kulegravning af problemerne vedrørende loven om arbejdsretten, et udvalg, som passende kunne bestå af arbejdsmarkedets parter plus repræsentanter for de politiske partier? Jeg tror, det er nødvendigt, at man kigger på disse ting.

Arbejdsministeren (Lauge Dahlgaard): Jeg mener, at jeg foruden at gøre en bemærkning om det kommunistiske partis forventede forehavender også besvarede hr. Krog Hansens spørgsmål. Jeg har ikke til hensigt på grundlag af hr. Krog Hansens spørgsmål her at bede en kommission om at gå i gang med dette arbejde. Tilkendegivelser må komme fra arbejdsmarkedets parter selv, fra arbejdsretten selv; det er de rigtige til at rejse disse spørgsmål.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning angående Danmarks ratifikation af Den internationale Sukkeroverenskomst af 1968.

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. IV) findes i tidenden sp. 760, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 317).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Sigsgaard: Vi kan i VS stemme for ratifikation af overenskomsten, men jeg skal lige gøre den bemærkning, at vi nødig ser, at vor tilslutning tages som udtryk for, at vi er indforstået med og tilfreds med den sukkerpolitik, der føres af de fleste lande — vi er heller ikke tilfreds med den politik, der føres af Danmark — men jeg kan om dette henvise til det, jeg sagde, da det foreliggende forslag første gang var til behandling. Vi havde gerne set, at man var gået videre, at man havde givet bedre betingelser for de lande, der skal leve af deres sukkerproduktion, selv om vi er klar over, at det selvfølgelig ville have kostet noget for lande som f. eks. Danmark, der har en beskeden sukkerproduktion. Vi havde gerne set, man var gået videre, men vi betragter det foreliggende forslag som et fremskridt, og derfor kan vi alligevel stemme for det.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslaget til folketingsbeslutning vedtoges enstemmigt med 119 stemmer.

Formanden: Der vil nu blive givet udenrigsministeren meddelelse om denne vedtægt.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden (sidste) behandling af forslag til folketingsbeslutning vedrørende idrættens forhold [af Kjeld Olesen m. fl.].

(Første behandling af forslaget til folketingsbeslutning (nr. XVII) findes i tidenden sp. 1953, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 325).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Kjeld Olesen: Det vil være naturligt her ved sidste behandling på forslagsstillernes vegne at sige tak for et positivt udvalgsarbejde. Det fremgår af betænkningen, at der på alle væsentlige punkter er enighed, og